

אגרא דכלה

שמוציא דברי תורה לאמתו, משיג רצונו ית' ונפשו דבקה בחיי החיים אין סוף ב"ה וב"ש, כידוע להבאים בסוד ד' שרצונו ית' נקרא אין סוף, (דרוש נא ידידי כל זה בספר התניא נקרא בשם ליקוטי אמרים, וינעם לנפשך כי מאוד עמקו מחשבותיו). וז"ש בכאן ואלה כו' מוסיף על עשרת הדברות, מה עשרת הדברות לא סגי דלא למד, כי אין לך אדם בן חורין להיפטר מלימודם (אבות פ"ב מט"ז), דצריך לידע אותם בכל עת וזמן, כך המשפטים צריך לידועם וללמדם אפילו לא יהיה דיין לעולם, רק כדי להשיג רצונו ית' על ידי התורה. וז"ש לשון תשי"ם בעל כרחך, והבן:

כי ירובון אנשים והכה איש את רעהו (שמו"ר פ"ל י"ז) רש"א הרבה אזהרות כתובות כאן, שנאמר כי ירובון אנשים והכה איש את רעהו, אין דבר טוב ואין שלום יוצא מתוך מריבה, עכ"ל. קשה מ"ש ר"ש הרבה אזהרות כו', והרי כן לפנינו נתיי ספר ונחזי. ונ"ל דבא להורות דחוץ הדינין הנאמרים בפירוש המסורים לבית דין לשפוט עליהן, עוד התורה במתק לשונה משמיענו אזהרות ספונות וחשובות, והביא לראיה דהנה כתיב כי ירובון אנשים והכה איש וכו', היה די לשיאמר וכי יכה איש וכו', למה ליה למימר מקודם וכי ירובון כו'. אך זאת שמשמיענו התורה להתרחק מן המריבה, כי זה דרכה של מריבה לבוא לידי הכאה ח"ו ולידי שפיכות דמים, על כן שומר נפשו ירחק מזה:

דבר אחר אם כסף תלוה את עמי (שמו"ר פ"א ג'). הה"ד (קהלת ה' יב) יש רעה חולה כו' עושר שמור לבעליו לרעתו וכו'. אשרי אדם שהוא עומד בנסיונו, שאין בריה שאין הקב"ה מנסה אותה, העשיר מנסהו אם תהא ידו פתוחה לעניים, ומנסה העני כו', אבל העשיר שעינו רעה,

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם (שמות כא א). לא אמר שתשים, או אלה המשפטים תשי"ם וכו'. אך נ"ל לרמז דהנה הדיין אשר ירצה לשפוט את איש הישראלי, צריך להרהר בתשובה להיות דודאי גם הוא חטא, כי אדם אין צדיק וכו' (קהלת ז כ), ורשע פסול לדין, על כן צריך להרהר בתשובה קודם. על כן אמר אש"ר היינו תשובה הנקרא אש"ר מבחינת בינה המאשרינו, תשים בדעתך לפניה"ם, היינו לפני המשפטים:

ואלה המשפטים (שמות כא א). וא"ו מוסיף על ענין ראשון (שמו"ר פ"ל ג'). נ"ל דהוא אם יאמר איש מה לי לזאת להעמיק ולהטריח את נפשי בחלק התורה הזה, היינו במשפט דיני ממונות בין איש לרעהו, ואחר כך יעמיסו עלי לישב ראש לדון בין איש לרעהו, ויהיה ח"ו הקולר תלוי בצווארי, כי באפשר אטה הדין ח"ו, מוטב לא אעסוק בחלק התורה הזה ואפרוק ממני איבה וגזל כו'. ובאמת לא זה הדרך ישכון אור התורה, כי לא זה היתה כוונת חז"ל במה שאמרו (אבות פ"ד מ"ז) כל החושך עצמו מן הדין וכו'. רק באם למד היטב כל משפטי התורה, ואף על פי כן חושך עצמו מן הדין (וזה דוקא באין הדור צריך לו), ומונע את עצמו מלישב ראש תבא עליו ברכה, אבל על כל פנים אפילו אם לא ידון לעולם בדיני ממונות בין איש לרעהו, אף על פי כן מחויב להכריח את נפשו לעסוק בכל חלקי התורה, וצריך לדרוש ולחקור על דיני התורה, אפילו אם לא יהיה הדבר ולא יבוא לעולם, כנודע מרז"ל (סנהדרין ע"א ע"א) בבן סורר ומורה, ועיר הנידחת, וכמה איבעיות בגמרא שלא יארע לעולם. והוא מפני שמשפטי התורה הם רצונו ית', שכך הוא רצונו ית' אם יטעון ראובן כן ושמעון כן, יהיה הפסק דין כן, ונמצא בזה

דבר המערכת

וכו' ורצע אדוניו את את אזנו במרצ"ע היינו ת' עלמין דכסיפין [זוה"ק ח"א קכ"ג ע"ב ד' מאות עולמות נחשקים שונותנים להגוף לרשת וליהנות מהם לעולם הבא] בגי' מרצ"ע ועבדו לעולם הבא לעתיד יוחשב לו כאילו עבד כל השנים כי יצורף מחשבתו הטובה וכו', ע"כ דברי הקדוש:

וכאשר יתבונן האדם במטרה שאיתו בא לעולם שחיי העולם הזה הקצרים הינו רק מקו להשקעה לחיים הנצחיים שיוכל האיש לקחת עימו לעולמי עד מתוך קיום התורה והמצוות, ואז גם יקיים את התורה והמצוות כדבעי ובשלימות, ואיש כזה אשר חייו כאן הם כל כולו עבד להש"ת ונכלל בבחינת הצדיקים אשר כל אשר יוצא מפיו יעשה, והוא האיש שממשיך את הגילויים המוסתרים בתורה שבכתב ע"י שיגלה את התורה בהמשך לתורה שבעל פה שנגלה ע"י משה רבינו והגילויים שנמצאים בתוך סתרי התורה מתחדשים על ידי הצדיקים עד היום הזה, וזה לשון רבינו בספרו בני יישר שבת: והנה תדע מה שאמרו רז"ל כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש עד סוף כל הדורות הכל ניתן מסיני [ויק"ר פכ"ב א'], והנה לא נתגלה הדבר עד בא זמן החכם בעל המאמר בדורו וגילה הדבר ההוא, ולמה כזאת, אבל הוא, שכל הדברים הללו שלא הגיע זמנם להתגלות בפועל הדבור ניתנו בבחינת קול בלא גילוי הדבור בפה היינו תורה שבעל פה, עד בא זמן הנשמה ההוא לבוא אל העולם בדור הראוי ושייך לזה אז נתגלה הדבר על ידי החכם ההוא ויצא מן הכח אל הפועל מן קול אל דבור (ומתייחדים ומתחברים קול דבור, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, קול דבור בגימטריא שמ"ח, שמחה לאיש במענה פיו [משלי טו כג], שמחת לב אשה [שבת קנב], והוה סוד שאמרו רז"ל בזמנם בעת אשר גילו טעמי תורה והוציאו מן הכח אל הפועל לחבר קול דבור, אמרו והיו הדברים שמחים כנתינתם בסיני [ירושלמי חגיגה פ"ב ה"א], עיין לקמן והבן):

בפרשתינו: **ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם. כי תקנה עבד עברי, שש שנים יעבוד ובשביעית יצא לחופשי חנם**, להבין קודם את הענין למה התורה מתחילה דווקא בתורה ומשפט את דיני העבד עברי, נעתיק לכאן את דברי רבינו בספרו דרך פיקודיך (מצוה מב) אשר מעתיק את דבריו הק' של רבינו בעל האור החיים על הפסוקים האלה, ונבין לפי זה שזה הקדמה לכל התנהגות האדם במשך ימי חיותו באיזה דרך יעבור את העולם הזה שיהא מוכן לחיי האמת לחיים הנצחים, וזוה"ק: עוד ברמזו המצוה כל ימות עולם מ"ש הרב הקדוש בעל אור החיים [ריש פ' משפטים], כי תקנה עבד עברי (היינו הגוף שהוא עבד לנשמה והוא עברי שעובר מן העולם שאינו קיים לעולם) שש שנים יעבוד (היינו ששים שנה וכל שנה רמז לעשירות) ובשביעית (היינו עשר שנים השביעיים) יצא לחפשי (מן המצות) חנם (ע"ה הס"מ וחילותיו הנקרא חנם) אם בגפו (היינו בכנפי המצות) יבא (בכלל אלי וכו') בגפו יצא (מן הארץ לעת התחיה) אם בעל אשה הוא (היינו שנקרא הוא בעל של הנשמה שקנה לעצמו במעשיו נשמה גדולה ונקרא בעלה שהוא קנין כספו במצות) ויצאה אשתו עמו (שגם אחרי מותו לא תפרד הנשמה) צא ולמד מר' אחאי בר יאשיה [שבת קנב ע"ב].

או יאמר אם בעל אשה הוא (שכל מגמתו ומעשיו לצורך הנשמה כמו הבעל הזן את אשתו) ויצאה אשתו עמו (כנ"ל) אם אדוניו יתן לו אשה (שאין לו רק הנשמה שהקנו לו מן השמים בעת הווייתו) וילדה לו בנים (היינו מצות הנעשים בהתעצמות גדול) או בנות (היינו המצות שאינם בהתעצמות) האשה וילדיה תהיה לאדוניה (תפרד ממנו בכלל ותלך לאדוניה) אבל אעפ"כ והוא יצא בגפו (יצא מן הקבר בעת התחיה בכנפי מצותיו) ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדוני ואת אשתי (נשמתי) ואת בני (היינו המצות) לא אצא לחפשי (מן המצות וחפצי עוד להיות בעוה"ז בכדי להרבות עבודה ומצות) והגישו

במשך הזמן הזה עסקו השליחים גם בפעילות הבניה והצת בתי העלמין בפולין בעוד כמה מקומות, הן בצאנו, ברימנוב, בשינאווא, ועוד, אשר רואים התדקמות בבניה בכל המקומות האלו אשר נעזרים שם ע"י שליחי מוסדותינו.

בדינוב חלה התקדמות גדולה בבנין החדש, כאשר התחילו בחיפוי הבנין ועבודת הבידוד לבנין מפני הקור, והרכיבו כבר את החלונות על כל הבנין החדש, וכמו"כ בקומה החדשה שמעל הבנין הקיים הסתיים בניית השלד, וכעת עם סיום יציקת המרפסות אשר יהיה לכל חדר בקומה החדשה מרפסת, התחילו בעבודת הפנים.

בשבועות האחרונות לא הוצאנו את הגליון בעקבות המצב אשר שליחי המוסדות שיצאו להמשך הפעילות והבניה בדינוב נשארו תקועים בפולין עקב הגזירה של הציונים לכל יוכלו לשוב לארצנו הקדושה זה כבר כמה שבועות, וכמוכן שבגלל זה התבטלו גם ההזמנות של יהודים שתיכנונו להגיע לדינוב, ובכל זאת זכינו לכמה קבוצות יהודים שבאו לדינוב, ביניהם יהודים מארה"ב שבאו הן לשהות בשבת בדינוב, והן קבוצות שהגיעו ליום ג' בשלח להיות ברימנוב, וכמו"כ בשאר הימים שהגיעו יהודים להתפלל על ציון רבינו ונהנו מהאירוח במוסדותינו.

הכנות לקראת כ"א אדר תשפ"א הילולת הרה"ק בעל הנועם אלימלך זיע"א

שלם, הכולל בתוכו מדינות אוסטריה, הונגריה, סלובקיה, פולין, וכעת אנו עומלים על האישורים כאשר איננו רוצים להשלות את הלקוחות בפרסומי סרק, ובה"כ עמו עכשיו מי שנסע איתנו ב"ה עבר את כל מחסומי הביורוקרטיה אם זה בראש השנה האחרון או בהילולת רבינו נגד כל הסיכויים, כאשר עמלנו קשות להשגת כל האישורים הנדרשים, וכעת גם לפי האישורים נפרסם את המחיר והמסלול כשנוכל.

המקומות יהיו מוגבלים מאוד, עיקבו אחרי הפרסומים.

למרות המצב הקשה, במוסדות בני יששכר מתכוננים ביתר שאת וביתר עז לקראת הילולת רבינו רבן של ישראל בעל הנועם אלימלך החל ביום השישי כא אדר.

כבר כעת כמעט ומלא כל הבנין על כל אגפיה לשהות בו בשבת ההילולא, ונשארו מקומות בודדים, כמו"כ בנין ההכנסת אורחים יהיה פתוח לכלל הציבור בימי ההילולא לכיבוד קל, מקוה, בית המדרש וכו' לאלו שלא הזמינו מקום, וכמו"כ לפי המצב נראה לעשות נסיעה מצומצמת ויוקרתית לאלו אשר ביכולתם וברצונם לנסוע מסע של שבוע

לזה אמר את העני עמך, אתה על כל פנים מחויב ללמד לחברך אשר הוא עני בדבר אשר הוא עמך, דהיינו כיון שיש לך שכל שאין חבירך יודע מחוייב אתה ללמדו. לא תהיה לו כנושה, ר"ל ואם תאמר זה דוקא אם חבירי מבקש זה, אבל שאהיה אני רודף אחריו למה לי כל הצער הזה, לזה אמר לא תהיה לו כנושה כשוכח מלשון נשני אלקים (בראשית מא נא). לא תשימו עליו נשך, ר"ל לא תאמר כבר נתייאש זה מגודל נשיכת הנחש המסית וכבר נתיישן בעבירה, אל תאמר כן רק עשה והצלח והש"י יהיה עמך, נ"ל:

וירמוז עוד אם כסף תלוה את עמי (שמות כב כד). אם תכסוף ותשתוקק לחבר את עמי המפוזרים בין הגויים, לחברם ולקבצם לארצם, את העני עמך לא תהיה לו כנושה, ר"ל אותו העני אשר הוא עמך בגלות לא תשכח, דהיינו השכינה מדת המלכות שזה יהיה עיקר כוונתך עבור גלות השכינה, וכל מגמתך בגאולה עבור גאולת השכינה, לא תשימון עליו נשך היינו הקליפות, שעל ידי העבירות ח"ו רגליה יורדת וכו' (משלי ה ה), כל זה תראה להתבונן והש"י ירחם ויקרב הגאולה במהרה בימינו אמן:

« המשך 'אגרא דכלה' »

הולך הוא וממונו מן העולם הזה, שנאמר (קהלת ה יג) ואבד העושר ההוא וכו', למה שגלגל הוא בעולם וכו', עכ"ל. בעי בזה דהוקשה לו מהו אם כסף תלוה, וכי דוקא כסף ולא שאר מטבעות. וגם למה לו למימר כלל אם כסף תלוה, הוה ליה למימר סתם לא תהיה כנושה לעני. וגם מהו הלשון את העני עמך. ולפי הדרש יתכן דהנה הקב"ה מנסה העשיר אם ילוה לעני, ובאם אינו מלווהו הקב"ה יביאהו לידי מדה זו של עניות, כי הוא גלגל וכו'. וז"ש אם כסף (היינו אם יש לך כסף), תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנושה, (נושה מלשון נשני אלקים) (בראשית מא נא), היינו לא תשכח את העני שמוכן להיות עמך, היינו מדת עניות שמוכנת להיות עמך אצלך, כי גלגל הוא כו', על כן תלוה את עמי שלא תבא לידי מדה זו, הבן הדבר:

אם כסף תלוה את עמי (שמות כב כד). יש לפרש ברמזי החכמה אם כסף, אם יש לך תשוקה ואהבת בוראך בלבך (כסף מלשון נכסוף נכספתי) (בראשית לא ל), תלוה את עמי תחבר התשוקה לעמי גם כן ללמדם דרכי יי", ולא תאמר הלא יש גדולים ממני אשר קטנם עבה ממתי, ומי יתן ונוכה לחיי אמת, חיים שתהא בנו אהבת תורה שנוכה ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולחדש דברי תורה באמת לאמיתו למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה. ונוכה לתקן בעולם הזה את כל מה שפגמנו,

ואם עיני שכל לך תבין אשר במעמד הנכבד מתחילה כתיב ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יי" [שמות יט ז], נאמר אח"כ ויענו כל העם יחדיו ויאמרו כל אשר דבר יי" נעשה ולא נאמר ונשמע, ואח"כ כתיב (במשפטים) ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יי", סיפר להם באריכות איך יש ריבויים לאין משער בדברי יי", אז יוען כל העם קול אחד ויאמרו (וכו' שם כד ג) כל הדברים אשר דבר יי" נעשה ונשמע [שם כד ז]:

והנה אחרי הודיע השי"ת אותנו את כל זאת, הנה נדע אשר כל דברי חכמינו בכל דור ודור אשר מפייהם אנו חיים ושותים בצמא את דבריהם, דבריהם דברי אלקים חיים ממש, דהנה התורה היא חכמתו של יוצר בראשית, בראשית בחוכמתא, ראשית חכמה, והחכמה תחיה [קהלת ז יב], מן אלקים חיים, והנה כיון שכל דברי חכמים הם ג"כ תורה ממש חכמתו של יוצר בראשית חיי כל החיים, כי החכמה תחיה, וכל העובר על דברי חכמים חייב וכו' [ברכות ד ע"ב] כי נתרחק מן החיים, והפורש מדבריהם כפורש מן החיים [קידושין טו ע"ב], והוא סוד הפסוק שמעו (כענין שהבטחתם בסיני במאמר ונשמע וכמש"ל) ותחי נפשכם [ישעיה נד ג]:

ועתה תבין מה שקראו בוזה [ח"ג צ"ה ע"א] לקדושת יום השבת יומא דנשמתא יומא דאורייתא, והוא כיון דכל נשמה מסוגלת להוציא תורה חדשה מן הישנה בכל זמן ועידן, והנה בשבת קודש שבאים נשמות יתירות לכל אחד מישראל, הנה על כרחך יש עמה תורה חדשה הצריכה להתגלות על ידי הנשמה הלזו ביום הזה בדור הלזה כפי אשר שיערה החכמה האלקית מבראשית לפי צורך נשמות הדור: עכלה"ק

ועתה עמוד והתבונן ואשמיעך את דבר אלקים, תכון לעד לעולם זכות ישראל עם סגולתו בנתינת התורה במעמד הנכבד אמרו נעשה ונשמע, נעשה, מה שכבר ניתן לנו בביאור בהתגלות קעת בבחינת קול ודבור, ונשמע, בכל דור ודור מן חכמי הדור מה שיגלו לנו תעלומות חכמה, אותן הדברים הנשארים בקול ועל ידם יתגלו לידי דבור נשמע מפייהם כי דבר יי" בפיהם אמת תורת אמת.

ד' אלול תשפ"א
 גריסת זוט אבת
 יד ידכסם פנאם בנימין בן אנה לאה

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל זמן התפילה בשב"ק בשעה 9:45 בדיוק - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה